

„Малкият принц или пътуването на Розата“ – притча за любовта, приятелството и свободата

Години наред доц. Виолета Горчева работи с младите певци от НМА“П.Владигеров“ - амбициозно и с отдаденост, водена от искреното убеждение да се разширяват, обогатяват и актуализират формите на обучение. За да се постигне комплексно и солидно изграждане на певци-артисти. И има вече личен и значим принос; тя показва - и доказва! - многократно ефективността на своите идеи, които никога не оставя в кабинетния им, теоретичен вид. Доц. Горчева, каквато я знам, влага много любов и енергия, когато се стреми към желаната цел. В работата си като педагог, преподавател по актьорско майсторство, освен на индивидуалната подготовка, тя винаги залага и на ансамбловостта, на цялостния спектакъл, ама истински, а не маркиран само за учебна цел. Консеквентно, изградила е собствена система за осигуряване на пълноценна изява на своите студенти. А най-ценното е, че принципно не търси известна, любима или много популярна творба. Доц. Горчева се отличи с праволинейно развитие на собствен възглед за развитие качествата на младите певци, а той се основава на стремежа още в Академията да се приучват към самостоятелност, съзидателност и търсене, а не имитация на вече шаблонизирани, макар създадени от големи изпълнители, модели. Затова винаги концентрира усилията си или върху модифицирана, съобразно възможностите на класа ѝ, или върху новосъздадена творба. Примерите са няколко, като особено ценя „Така ли прави всяка жена“ , много сполучлива нейна метаморфоза в пролог, две картини и епилог по „Слугинята-господарка“ на Перголези (2015); музикълите „Достатъчно“ (2014) и „Малкият принц или пътуването на Розата“ (2018), създадени от сполучливия тандем: либретиста Йоана

Мирчева и композитора Емелина Горчева. Впрочем, не мога да отмина и едно свежо пастичо – жанр характерен за барока, направено с вкус и изобретателност - „Ателие-pasticcio Барок-21“ (2016), по неин сценарий (нови текстове) и режисьорска разработка. Образователна и методическа, и актьорска находка, пример за взаимовръзка между стилове, за елегантно и неусетно навлизане в техниката и главно - в естетиката на барока. Още повече, че пастичото бе организирано с цял един първи курс, в съвместна работа с вокалните педагози на студентите. Великолепен модел и за холистичен подход. Защото доц. Горчева предостави възможност на студентите си не само да следват нейната мисъл и изисквания, но и да съучастват, да развиват креативността си. Също много полезен и успешен беше експериментът „Така ли прави всяка жена“, смел опит да се “предефинира и обнови ракурсът на жанра, - както споделя в режисьорската си концепция - по отношение на всичките му съставни компоненти, най-вече с оглед на актуалността“. Режисьор и сценарист, Горчева съумява да запази респект пред оригинала на Перголези, добавяйки умело нови текстове, образи, а Емелина Горчева композира, наред с оригиналните арии, ансамбли и нови музикални части в стилистиката на една елегантно-пародийна музика ,прави нова оркестрация с привкуса на рок и джаз. И се появи един хибрид от комична опера и мюзикъл., в който действието се развива в 21 век, в болница. Много увлекателен и забавен спектакъл.

И вторият мюзикъл на Мирчева-Горчева „Малкият принц“, за деца и за възрастни, чиято премиера бе преди дни бе посрещнат много добре. Развитието и на двете авторки е несъмнено – личи и в постройката, и в развитието на действие и образи. Добре построена пиеса, с музика, следваща хода на събитията, но и трансформациите на характери, с

образно-музикални характеристики на героите. Същевременно в творбата има някои ярки и трудни солови моменти (партията на Розата), което вече предполага изпълнение от опитни и професионално стабилни певци - не случайно освен със състав от Академията, предстои да се изпълнява и от артисти на ДМТ „Ст. Македонски“. Премиерата, реализирана от диригента Ивайло Кринчев и режисьора Виолета Горчева е пример за всичко, което вече описах. Детайлна работа, ясна концепция, степенуване на трудности, съобразени, естествено, с изпълнителите, постигане ниво на емоционална въздейственост. Накратко, успешна творческа реализация - в чудесен синхрон с Оркестъра на Музикалния театър, воден уверено от много опитният диригент Ивайло Кринчев. Относно сценичното оформление, имаше характерната бедност, за този вид копродукции правени с огромен ентузиазъм и малко пари. Семпло решение на художниците Чавдар Чомаков и Михаела Занева, без ярка инвенция, но нелепите костюми на Розата са рефлексия на лоша естетическа преценка, а не на липса на средства. Хореографията на Радослав Радев и Румен Григоров, се вписва в метроритмиката и темпото на музиката и развитието на действието, като дочертава ситуации и образи. Считаю, че в хода на представленията, които предстоят, могат да се преосмислят някои дължини, диалози и някои много използвани драматургични похвати. Същественото е, че има спектакъл, има нова творба, изпълнена с много позитивна и градивна енергия, достигаща директно до зрителите. Защото авторите и реализаторите на "Малкият принц или пътуването на Розата" ни представиха, както точно и лаконично е дефинирала доц. Горчева "една поетико-метафорична притча за Любовта, Отговорността, Свободата - да избираш - как и по какъв начин да живееш".

Проф. Боянка Арнаудова

